

noč postal večji centralist od samih radikalov in od dne 27. marca, ko je njegov nečak, sedanji minister Pavle Radič podal v parlamentu stričjevo znano izjavo, se še ni spomnil na potrebo, volilce in hrvatsko ljudstvo sploh vprašati za mnenje o svoji novi politiki.

Kakor že večkrat, tako so se tudi pretečeni teden na seji vodstva Radičeve stranke vrata zaprla pred vsemi o-nimi zaupniki in poslanci, o katerih si Radič misli, da bi znali misliti s svojo lastno glavo in zahtevati pojasnila glede silne politične spremembe stranke, ki je poprej pod čisto drugimi gesli zbrala ogromno večino hrvatskega ljudstva. Radič kot politik je padel tako nizko, da se s samovoljo celo ponaša. Zadnjič v Beogradu je dejal: »Pravijo, da sva s Pašičem diktatorja, da vse sama odločujeva in zapovedujeva. To je dobro, to je potrebno, to je strankina disciplina.«

Ko je prevzel in posnel politiko radikalne stranke, hoče biti Radič radikalnejši od samih radikalov. Po pristopu bi se to reklo: bolj papeški od samega papeža. Ob raznih njegovih izjavah se mora svet čuditi, zakaj ni rajši vstopil v samostojno-demokratsko Pribičevićevo stranko, ki je kazala isto vnetost v pogledu centralizma itd. Mnogi vodilni radikali so že pred leti ob raznih prilikah točno označili tri narode v državi ter pritrtili, da ne sme biti zadržka, če se Srb smatra za Srba, Hrvat za Hrvata, Slovenec pa za Slovenca. Proti temu so poprej samostojni demokrati, sedaj pa vodilni radičevci postavili takozvano narodno edinstvo.

Na vprašanje nekega beogradskega novinarja: »Kaj pa sprememba ustave?« je Radič nedavno odgovoril: »O tem se je prej nekaj govorilo, sedaj pa ne več, ker, kakor se spominjam, tega tudi ni v naši pogodbi sporazuma z radikali. Revizija ustave je za sedaj postranskega pomena.«

Torej Radič priznava, da se v sporazumu ne govori o reviziji ustave, četudi so njegovi ljudje pripovedovali, da je v sporazumu to sprejeto. Radič je še pristavil: »Centralizem ni napaka in ovira, samo če se bo pametno delalo. Centralizem je lahko celo boljši od samega federalizma. Mi hočemo močno nacijo in državo in sicer močno v stvarnem in ne v kakem drugem smislu. Hrvat se mora čutiti kot Srb, Srb pa kot Hrvat, ker smo vendar eno in isto!«

Tu se je Radič zopet nekaj naučil od Pašiča, ki je rad pripovedoval, da »ima Jovo v Beogradu isto kot imata Peter in Pavel v Zagrebu in v Ljubljani. Čas in dejstva so pa pokazala, da imajo Jovo, Peter in Pavel povsod isto in enako, če se zapišejo v vladajočo radikalno stranko. V primerih Radič posnema Pašiča in je gotovo, da bi rad dosegel tudi dejstvo, da bi imeli njegovi strankini pristaši isto kot imajo radikali. Samo v to svrhu je on radikalnejši od radikalov. Za svoje pristaše isto kot imajo radikali, pa kakor vse kaže, Radič tudi ne zahteva v posebno velikem obsegu. Mož misli na prvake pbeh strank, za široke ljudske sloje ima pa prav malo brige. Kot dejstvo je vzel, da so si radikali pridobili veliko število mandatov, da vladajo sam oza sebe in sedaj se trudi, da bi s svojim štabom delil z njimi ugodnosti in koristi od vladanja, za dejstva, ki spremljajo tako početje, se pa tako malo briga, kakor za ljudstvo in za njegove zahteve. — tgr.

Strašen davčni vijak.

Kakor znano, je finančna delegacija pod sedanjo Pašičevo in Radičevo vlado izdala na vse davčne urade in oblasti v Sloveniji strog nalog za izterjevanje dav-

hvaliti nam . . . Z lastno krvjo smo ga napravili za kralja — zdaj pa prihaja, da nam zada zadnji udarec!«

Po noči smo se splošno pričeli pomikati nazaj: naša armada se je čedalje bolj zgoščevala okrog Lipskega. Potem je naenkrat zopet vse utihnilo. A to nas ni oviralo, da bi ne premišljevali. Vsak si je mislil na tihem:

»Kaj se zgodi jutri? Ali bom še videl luno, kako piva izza oblakov, kot zdaj? Ali bodo še bleščale zvezde mojim očem?«

Ako je človek opazoval v temni noči tisti velikanski krog ognjev, ki nas je obdajal skoro šest ur naskoli, si je moral reči:

»Zdaj je proti nam oborožen ves svet . . . vsi narodi zahtevajo naše uničenje . . . ničesar več nočejo slišati o naši slavi.«

Potem pa je vsak pomislil, da je vendarle čast, biti Francoz in da moramo zmagati ali pa umreti.

XIX.

Med takimi mislimi je napočil dan. Nič se še ni ganilo. Cebedej mi je rekel:

»Kaka sreča bi bila, ko bi sovražnik ne imel poguma, da bi nas napadel!«

Častniki so govorili med sabo o premirju. Proti deveti uri pa so pridirjali nazaj naši ogledni jezdeci in javili, da se je sovražnik pričel gibati na vsej črti. Takoj nato se je tudi pričelo topovsko streljanje na desni ob Elsteri. Mi smo bili že oboroženi in smo marširali čez polje proti Parthi, da se vrnemo v Schönefeld. To je bil začetek bitke.

Na višinah pred reko so dve ali tri divizije čakale sovražnika. Njih baterije so bile nameščene med polki, kavalerija pa ob bokih. Čez ostrine bajonetov je bilo bolj zadaj videti Pruse, Švede in Ruse, ki so v globokih, trdno sklenjenih kolonah prodirali od vseh strani, da ni hotelo biti konca.

Dvajset minut pozneje smo med dvema gričema prodirali v bojno vrsto in pred sabo ugledali pet do šest tisoč Prusov, ki so s klicem: »Domovina! Domovina!« prihajali

kov. Nad 70 milijonov dinarjev morajo izterjati v par tednih samo v naših krajih. Rubež sledi rubeži, eksekutorji so noč in dan na nogah.

Na vseh shodih me ljudje vprašujejo: Zakaj toliko davkov? Na zborovanjih jim vse natanko pojasnim, v časopisih radi novega tiskovnega zakona tega storiti ne smemo. Ljudje me tudi vprašujejo:

Kdo je glasoval v narodni skupščini za te davke?

Iz stenografskih (drobnopisnih) zapiskov narodne skupščine lahko povzamemo, da so meseca marca 1925 glasovali za vse strae, zvišane in nove davke radikali in samostalni demokrati, med njimi dr. Pivko.

Meseca julija pa so glasovali za dvanajstine in davke radikali in radičevci, med njimi Kelemina in Pucelj. Poslanci Slovenske ljudske stranke pa so vsi glasovali proti neznosnim davkom.

Ker sem bil za to naprošen, sem objavil te vrstice, da so ljudje pravilno poučeni.

Franjo Žebot.

Darujte za spomenik vojnim žrtvam, ki počivajo na pokopališču v Pohorju pri Mariboru!

Krščanskemu delovnemu ljudstvu.

Dolga stoletja je bilo delavstvo brezpravno. Njegov bedni položaj se je zboljšal še le tedaj, ko je delavec segel po samopomoči, samoizobrazbi, strokovni in politični organizaciji. Prvi uspehi so vtili delavstvu novega duha in odločnosti. Zadnja leta pred vojno in prva leta po vojni se je delavski stan vedno bolj uveljavljal in upošteval v zasebnem in javnem življenju, v mnogih državah je postal vladajoč činitelj, njegove pravične zahteve so se vsaj deloma uresničile v socialni zakonodaji vseh kulturnih, resnično naprednih držav.

Toda socialno demokrati in komunistični delavski voditelji, ki jih je delovno ljudstvo postavilo ponekod na vodilna mesta, niso bili kos svojim nalogam. Njih so cialni, komunistični program se je izkazal kot neizvedljiv ter je uklenil ljudske množice še v hujše spono nasilja nego kapitalizem. Zavrgel je temeljne krščanske resnice, versko npravna načela, božji zakon, osebno svobodo, da celo osnovne človečanske pravice je pogazil. Razočarane množice so vsled tega izgubile vero in zaupanje v te voditelje ter so jih začele zapuščati, zgubile so tudi vero v sebe, polastila se jih je malodušnost, obup. Posledica je bila ponovni zmagoviti pohod kapitali-

Poslušaj, bebica moja!

Da je perilo lepo bleščeče in trna prijeten vonj, se mora prati vedno le z „GAZELA“-milom, ki je najboljši domači izdelek.

GAZELA MILO

čez reko. To vpitje in vriščanje je bilo podobno hrupu in krakanju tistih krokarjev, ki se zbirajo v jate, da odlete proti severu.

Isti hip je tu in tam pričelo streljanje s puškami, ki ga je včasih oglušilo grmenje topov. Dolina, v katero se vije Parthe, se je napolnila z dimom. Prusi so bili že blizu nas, ko smo komaj zagledali njih od srda leskeče se oči, odprta usta in divje obraze. Zagnali smo do neba dvigajoč se krik: »Živio cesar!« in jim drli nasproti. Spopad je bil grozen. V dveh minutah se je križalo na tisoče bajonetov: vse se je suvalo, odskakovalo, streljalo prav od blizu in podiralo sovražnika s puškinimi kopiti. Vrste so se mešale druga v drugo, korakali smo preko njih, ki so padli, topovi so grmeli. Smodnikov dim, ki se je vlekel čez kalno vodo med gričema, žvižganje krogel in pokanje pušk je delalo dolino podobno peči, v katero so ljudje padali, kakor polena, da jih ogenj požre.

Nas je podžigal obup, besnost, da se maščujemo, predno umremo, Pruse pa je bodril ponos, ki jim je veleval: »To pot premagamo Napoleon!« Ni jih na svetu bolj ošabnih ljudi, kot so ti Prusi: zmage pri Velikem Beerenu in ob Mačjem potoku so jih napravile čisto nore in zbenele. A marsikateri izmed njih je ostal v vodi. Trikrat so šli preko reke in nas napadli v strjenih kolonah. Zaradi njih premoči smo se morali umakniti. In kako so rjovelil! Kakor da bi nas hoteli požreti . . . Njih častniki, sablje vihteč nad štrlečimi bajoneti, so venomer ponavljali: »Naprej! Naprej!« in vsi so kakor zid prodirali z veliko hrabrostjo — tega ni mogoče tajiti! Naši topovi so kosili cele vrste, a oni so prodirali vedno dalje. Na vrhu griča pa smo znova naskočili in jih vrgli nazaj do reke. Ko bi ne bilo tiste njihove baterije pri Mückernu, ki nas je prijela od strani in preprečila, da jih nismo zasledovali predaleč, bi jih bili vse potolkli.

To je trajalo do dveh. Polovica naših častnikov se ni več mogla bojevati: Poveljnik Gémeau je bil ranjen, polkovnik Lorain je padel. Ob reki ni bilo videti drugega kot cele lupe mrtvecev in ranjencev, ki so se skušali rešiti iz vrveža. Nekateri so se besni vzdigovali na kolena, da še enkrat sunejo z bajoneto, ali izstrelijo zadnji strel. Po reki so v dolgih vrstah plavali mrtveci, nekateri so kazali obraz, drugi hrbet ali pa noge. Kot lesení splavi so se vr-

stili drug za drugim, a nihče se ni zmenil za to. Saj je tudi nas lahko vsak hip zadela ista usoda.

To klanje se je vleklo ob Parthi od Schönefelda do Grassdorfa.

Prusi in Švede so končno prodirali proti reki navzgor, da bi nas više gori obšli, ruske kolone pa so nam nasproti nadomestile Pruse, katerim je bilo pač všeč, da so prišli kam drugam.

Rusi so se razvrstili v dve koloni, s puškami v rokah in v najlepšem redu prodri v sotesko in dvakrat z veliko hrabrostjo navalili na nas. Pri tem pa niso tako po živalstvo rjuli kot Prusi. Njih konjenišvo je hotelo med tem zavzeti stari most nad Schönefeldom. Topovsko streljanje je bilo čedalje hujše. Na vseh straneh, kamor je človek obrnil oči v smodnikovem dimu, ni bilo videti drugega, kot vedno ožje se zgrinjajoče se sovražnike. Ako smo vrgli nazaj eno njihovih kolon, je prodrla druga s svežimi četami: vedno smo morali pričeti znova.

Med drugo in tretjo uro smo zvedeli, da so Švede in prusko konjenišvo prekorčili reko nad Grassdorffom in da nam prihajajo za hrbet. To jim je bilo bolj po volji, kakor da bi nas napadali od spredaj. Maršal Ney je takoj izpremenil fronto s tem, da je umaknil desno krilo. Naša divizija je še obdržala Schönefeld kot oporišče, vsi drugi so se bili umaknili od Parthe, da se razvijajo v dolini. Armada je tvorila sedaj okrog Lipskega eno samo črto.

Proti tretji uri so se Rusi baš pripravljali za cesto, držečo proti Mückernu, za tretji napad, in naši častniki so dajali nova povelja za njih sprejem, ko se je vsa armada od enega konca do drugega nekako stresla. V nekaterih minutah smo vsi vedeli, da je tistih šestnajst tisoč Saksoncev, ki so stali v sredini naše črte, pravkar prešlo k sovražniku in da so bili celo tako brezčasni in podli, da so tistih štirideset topov, ki so jih imeli, obrnili proti svojim starim zaveznikom od Durutteove divizije, predno so prišli v pravo razdaljo.

Toda namesto da bi bila ta udeja uklonila naš pogum, je tako podžigala naš srd, da bi bili, če bi smeli, drti čez reko in vse uničiti.

(Dalje prihodnjik.)

stične reakcije po celem svetu, zlasti po Evropi. Načrti socialno političnih zakonov so romali v koš, že sprejeti socialno politični zakoni so se okrnili ali celo ukiniti, kapitalizem je dal zopet čutiti delavcu svojo brezsrčno moč. Tudi pri nas je tako.

In kaj naj poreče k temu delovno ljudstvo, ročni in duševni delavec, ali naj res klone pod pritiskom reakcije, ali naj obupa? Izkušnja in zgodovina delavskega gibanja nas uči, da je bila pot samopomoči, samoizobrazbe ter strokovne in politične organizacije edino prava in rešilna pot o lepše bodočnosti delavskih slojev! Po tej poti moramo naprej! Zavreči moramo materijalistični socializem, okleniti pa se moramo večnih kršč. načel in organizacij, ki slone na versko-nravnem, kršč.-socialnem programu.

Zato sklicuje podpisani pripravljalni odbor v ponedeljek, 7. in v torek, 8. septembra 1935 v Mariboru delavski dan s sledečim sporedom: 1. dan to je ponedeljek, 7. septembra ob 15. (3.) uri se bodo vršila sledeča predavanja v dvorani Zadrčne gospodarske banke, Aleksandrova cesta 6, nasproti frančiškanske cerkve:

Franjo Žebot: Viničarsko vprašanje in agrarna reforma;

Jože Stabej: Delavska zakonodaja;
Andrej Semenič: Praktična izvedba organizacije.
Zvečer ob 20. (8.) uri se vrši istotam pozdravni večer, ki ga priredi mariborsko okrožje JSZ udeležencem.
2. dan, torek, dne 8. septembra ob 10. uri predpoldne se vršijo istotam sledeča predavanja:

Dr. Anton Korošec: Delavska stanovska kultura;
Dr. Andrej Veble: Delavska družina in dom;
Fran Terseglav: Delodajalec in delavec ter delavno občestvo.

Popoldne ob 14. (2.) uri:
Marko Kranjc: Delavski voditelji;
Dr. Andrej Gosar: Strokovna organizacija in združništvo;

Dr. Jože Jeraj: Delavska prosveta.
Prireditve se bo končala tako, da se udeleženci lahko vrnejo z večernimi vlaki. — Pripravljalni odbor.

Opomba: Polovična vožnja dovoljena. Vsak udeleženec naj kupi na postaji celo karto, si isto pusti žigosati z mokrim žigom, ker velja tudi za nazaj. Potrdila o udeležbi se bodo dobila pri predavanjih.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Vlada temeljito uživa počitnice in edino trgovinski minister dr. Krajač se še pokaže, ko otvarja industrijske in druge razstave. V sled tako temeljito uživanja počitnic se tudi ne da izreči prava sodba o odnošajih med radikalnimi in radičevskimi člani vlade. Radičevci sicer trdijo, da so najboljši in ko doslej še niso ničesar dosegli, pripovedujejo svojemu ožjemu zaupniškemu krogu, da to ni mogoče, ker so pač glavne počitnice.

Notranji minister

Je sicer tudi delaven, vedno se vozi sem in tja, pripoveduje se, da pripravlja važne ukaze, a udeležilo se od vsega tega doslej še ni ničesar. Ker je minister prometa napravil veliko nerodnost s svojo revizijo ali pregledom vseh vozniških olajšav, ko je poleg novinarjem tudi tujim znanstvenim obiskovalcem naše države, ki so imeli za stalno proste vozne karte, kar čez noč vse ukinil, da je prišlo do prav neprijetnih dogodkov in je končno pod pretvezo varčevanja napravil precej škode, je začelo celo glavno radikalno glasilo v Beogradu grajati njegovo postopanje in začelo se je govoriti o spremembah na vladi.

Zelje po izmenjavi nekaterih ministrov

gobjo tudi radičevci ter se nadajo, da bo v slučaju odslovitve sedanjega prometnega ministra izmenjan tudi notranji minister. Izgleda pa, da bi se znalo vse poprej uresničiti, kot pa ta radičevska želja, ker velja notranji minister za posebnega Pašičevega zaupnika, ki radičevcem na vladi ne misli prepustiti upliva in veljave.

Zemljoradniški kongres.

Iz govorov samega Radiča in iz izjav drugih voditeljev HSS se je sklepalo, da bi zamoglo priti do nekake vsedrjavne zveze ali pa celo do enotne stranke kmetov. Radičevci so radi napovedovali in mnogi so jim verjeli, da se bo z njimi združila zemljoradniška stranka ter da bi tako HSS postala središče zemljoradniškega pokreta. Srbski zemljoradniki so pa sedaj v Beogradu imeli svoj kongres in so se s popolno večino izjavili proti vsakemu sodelovanju z Radičevco stranko, češ, da je izdala kmetske interese ter stopila v službo radikalov oziroma, da je v radikalni vladi zasedla samo Pribičevičevo mesto.

Značilna zborovanja.

V nedeljo so imeli v Sisku hrvatski zajedničarji in oni poslanci, ki so izstopili iz Radičevega poslanskega kluba, sklican zaupniški sestanek. Zbralo se je pa toliko ljudi, da se je sestanek pretvoril v shod. Poslanec Jagatič, eden od starejših prvakov in poslanec hrvatske seljaške stranke, ki ni hotel dati svojega poštenega imena novi Radičevi politiki, je ljudem točno pojasnil, kako je prišlo do Radičevega preobrata in kako politiko vodi sedaj Radič s svojimi poslanci. Radičevci so poslali na shod po vzoru samostojnih demokratov skupino razgrajčev, ki se je pa morala kmalu umakniti. Poslanec dr. Zanič je nasilni poskus prav dobro označil: »Ker je Radič v radikalni vladi Pribičevičev naslednik, je prevzel tudi njegove navade. Orjunaštvo ni samo hu-

da, ampak tudi nalezljiva bolezen in radičevci so se je nalezili. Nič ne škodi; ljudstvo bo vsled tega še prej uvidelo, kje je resnica in pravica«. Isti dan so Radičevi vladni zavezniki

radikalni zborovali v Križevcih.

Na shod so prišli radikalni iz Zagreba in ker prednjači med njimi tudi železniški podravnatelj, je bilo mnogo železničarjev prisiljenih udeležiti se shoda. Ostali zborovalci so pa bili radičevci, a se je našlo tudi med njimi precej takih, ki mislijo s svojo glavo. Ko so trije govorniki iz Beograda: en državni podsekretar, en poslanec in en profesor lepo govorili o lepi bodočnosti bratskega naroda, o svoji veliki ljubezni do Hrvatov itd., se je čulo precej medklincev: »Kje ste bili pa poprej? Zakaj poprej niste uvedli enakopravnosti?« Zakaj še sedaj nimamo, kar je naša življenska potreba?« itd.

Radič v Zenevo.

Naše odposlanstvo za zasedanje Društva narodov je že odpotovalo. Po hrvatskih listih, ki uvidevajo, da se je Radič popolnoma izneveril hrvatskim upravičnim zahtevam, se odločno izjavlja, da Radič v Zenevi nima pravice govoriti v imenu hrvatskega ljudstva. Radikalni so ga vzeli seboj, da bi pred svetom izjavljali, kako so Hrvati zadovoljni s centralizmom. Radič za svojo novo politiko ni dobil zaupanja od ljudstva in zato tudi ne more govoriti v njegovem imenu.

BOLGARIJA.

Ko se je bolgarski kralj Boris ukvarjal z idejo spremembe režima, je prišlo do precej ostrih nasprotstev med njim in Cankovo vlado. Kralj Boris je dolgo časa pokorno podpisoval številne smrtno obsodbe, zadnjih 23 pa ni hotel podpisati. Sedaj razglašuje bolgarska vlada, da je kralj bolan in od raznih strani se potrjuje, da hoče Vojna liga, ki je dejanski gospodar Bolgarije, spraviiti zopet na prestol Borisovega očeta, bivšega kralja Ferdinand, ki je moral ob koncu svetovne vojne zapustiti državo. — Morilec, ki so umorili nekega avtonomističnega makedonskega voditelja, je izdala bolgarska vlada 200 tisoč levov nagrade. Sedanja bolgarska vlada itak zalaga svoje makedonske ustaše z vsem potrebnim in ko izdaja odkrito nagrade ustaškim morilecem, je najboljši dokaz njenega predrznega zarotniškega dela.

VSTAJE PROTI FRANCIJI.

Francoska vladna poročila sicer naglašajo, da so bile zadnje francoske vojaške akcije na marokanskem bojišču prav uspešne, druga in med temi tudi angleška poročila pa trdijo, da je marokanski voditelj Abdel-Krim francosko vojsko najbrž nalašč pustil malo naprej, ker se začneja deževna doba in bodo Francozi sami morali zopet nazaj, če jim povrh še Marokanci ne zadajo od strani kakega težkega udarca. — Tudi v Siriji je proti vsem vladnim vestem položaj Francozov baje prav resen. Francoski socialistični listi poročajo, da se v Damasku francoski oficirji ne smejo pojaviti na ulici vsled nevarnosti napadov od strani domačega prebivalstva. Trdi se, da vlada in general Sarail, poveljnik v Siriji, varata javnost in prikrivata veliko resnost položaja.

Prireditve.

Sv. Križ pri Mariboru. Dne 13. septembra priredi naša mladina lepo igro: »Na dan sodbe«, na kar že sedaj opozarjamo naše prijatelje in somišljenike. Na ta nastop se pripravljamo z veseljem in upamo, da bo tudi zbirne goste zadovoljil.

Tabor Marijinih družb. V nedeljo, dne 6. t. m., se vrši v Slivnici pri Mariboru tabor Marijinih družb za Dravskopoljsko (hočko) dekanijo in sosedne župnije. Začetek ob desetih dopoldne s slovesno službo božjo, pridiguje č. g. p. Pavel iz Maribora; takoj po sv. opraviilu bo zborovanje z govori, deklamacijami in petjem; ob pol treh popoldne slovesne večernice. Pridite polnoštevilno, da skupno izrazimo Mariji svojo udanost in zvestobo in se navdušimo za Marijine cilje in pota!

Račje. Bralno društvo priredi v nedeljo, dne 6. t. m., vrtno veselico v gostilni Lašič-kolodvor. Na sporedu je med drugim kegljanje na dobitke (prvi dobitek je debela svinja).

St. Ilj v Slov. gor. Orlovski praznik dne 8. septembra proslavi Orel v St. Ilju v Slov. gor. Zjutraj ob šestih slovesna sv. maša s skupnim sv. obhajilom, popoldne ob treh pa s telovadnim nastopom in tombolo. Dobitki so številni in lepi. Tablice se prodajajo po 5 din. Sodeluje godba Kat. Omladine iz Maribora. Prijatelji obmejnega Orla na svidenje! Bog živi!

Sv. Benedikt v Slov. gor. V nedeljo, dne 6. t. m., ob treh popoldne, ponavljamo lepo in zanimivo ljudsko igro s petjem »Divji lovec.« Po igri šaljiva pošta in prosta zabava v gostilniških prostorih g. Perka. Priporočamo bližnjim in daljnim gostom, da ta dan zopet pohite na lepo prireditve naših Orlov in tamburašev.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Mladeniški shod v nedeljo, 23. avgusta je zbral cvet naše moške mladine iz lenarčke dekanije, ki je — na čelu godba, Orli, Orlice in naraščaj — ponosno korakala skozi trg. Pri slavoloku sredi trga je naš župan V. Klemenčič pozdravil v imenu trga mladeniške čete, navdušeno mu je odgovoril predsednik lenarške orlovske srenje Matjašič. V cerkvi je župnik Gomilšek vnel mladeniče za versko življenje, sv. mašo je daroval gvardijan in župnik p. Ciril. Na mladniškem shodu smo se pripravili, za kako vzvi-

šene cilje gorijo naši mladenci. Shodu je predsedoval Orel Geratič, zapisnikar je bil mladenci Špindler. Shod se je pričel z Marijino pesmijo. Zemljič Fr. (Sv. Benedikt) je pojasnil namen shoda. Perko je shod pozdravil v imenu domačih mladenci, Leš Viktor (Sv. Jurij v Slov. gor.) je razložil pomen Marijinega češčenja za mladenci, Ferš Anton (Sv. Bolfenk) je povdarjal, kako naj mladenci ljubi družino. Vezjak Fr. je pozdravil zborovalce v imenu 33 mladenci, ki so od Marije Snežne došli na shod. Horvat Jožef (Sv. Anton) je pojasnil mladeničevo društveno delo. Zupe Ciril (Sv. Benedikt) je govoril o politični in gospodarski izobrazbi ter o prosvetnem delu, Špindler Jože (Sv. Ana), kako se naj mladenci zanima za javno življenje. Črepnjak Jan. (Sv. Benedikt) je deklamiral »Mladeniško budnico«, Kožuhar Al. (Sv. Rupert) pa Orlovsko himno. Župnik Gomilšek je opisal 12 mladeniških napak, ki bi se jih naj varoval vsak mladenci. Vmes so mladenci zapeli 6 pesmic. Predsednik Geratič je končno povdaril, naj bi shodovim sklepom sledila dejanja. Pri večernicah je vikar P. Julij mladenci opominjal k srčnosti v verskem življenju. Po petih litanijah je sledila dveurna telovadna prireditve. Bogati vsposed je pričal o vstrajnem delu Orlov, Orlic in naraščaja. Benediški Orli so deklamirali pesem makabejskih bratov po orliških in naraščajskih članskih vajah je iskreno govoril brat Geratič: Kaj je Orel in kaj je njegov namen. Fras Rud. (Sv. Lenart) je deklamiral: Pepelnični zvon. Ruperški Orli so nastopili s skupinskimi vajami, Benediške Orlice s članskimi in simboličnimi vajami s petjem. Sledila je lahka atletika, skok v višino in v daljavo. Benediški Orlički so podali vaje s palicami in skupinske. Orodni telovadbi so sledile članske vaje Orlov. Benediški mešani zbor je zapel vmes 3 pesmi. Pri telovadbi je nastopilo 40 Orlov, 15 Orlic in 60 naraščajnikov. Srenjski načelnik Kronabetvogel je spretno vodil telovadno prireditve. Bilo je veselje gledati, kaj vse znajo naši mladi. Vzbudili so celo župnijo. Trojiški Orel in trojiška Orlica bosta sad tega shoda, naraščaj že imamo. Tudi na bolfenske in snežniške fante je prireditve naredila globok utis. Tudi pri nas morajo vstati Orli. Tako smo jih slišali govoriti. Vse občinstvo je navdušeno pritrjevalo vsem točka sporeda. Slava našim mladenci, našim Orlom, Orlicam, Orličem! Naprej po tej poti do še sijajnejših uspehov.

Sv. Bolfenk v Slov. gor. Kat. prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 6. t. m., v slučaju slabega vremena pa dne 8. t. m., ob treh popoldne gledališko predstavo z dvema igrama in prosto dražbo raznih dragocenosti. Domačini in sosedje od blizu in daleč so prijazno vabljeni!

Ptuj. Dne 8. t. m., na Marijin praznik, se vrši v Ptuj pri sv. Petru in Pavlu, shod deklških Marijinih družb ptujске dekanije. Ob pol desetih slavnostna pridiga, sv. maša in skupno sv. obhajilo, nato deklški tabor. Na taboru poročajo zastopnice družb. Popoldan ob petih pridiga in sklep. Poživimo marijansko misel in marijanski duh med našo mladino in zato pridite v čim večjem številu v Ptuj!

Središče. Ljudski oder Središče otvori dne 13. t. m., v Krekovi dvorani ob sedmih zvečer zopet svojo igralsko sezijo s krasno ljudsko žaligro »Požigalčeva hči.«

Blagoslovitev Katoliškega doma v Ljutomeru dne 8. t. m. se utegne razviti v veličastno manifestacijo krščanske misli. Od blizu in daleč se prigrtašajo udeleženci. Manifestirala bo v prvi vrsti katoliška mladina, saj je novi dom v prvi vrsti namenjen njej. V domu se ji bodo odprli novi viri, kjer bo lahko črpala izobrazbo, navdušenost za krščanske ideale. Ljutomerska dekleta že ves teden po vaseh obširne ljutomerske župnije pridno pletejo vence, da bo novi dom tudi dostojno okrašen. Vse, mlado in staro, tekmuje med seboj, da ta dan dostojno proslavi. Polovična vožnja je dovoljena z odlokom MS z dne 8. 8. št. 22.816. Vsak udeleženec kupi pri vstopni postaji cele eno smerne, na obratni strani z vladnim postajnim žigom žigosane karte, ki veljajo v zvezi s potrdilom o udeležbi na prireditvi tudi za povratek. Vabimo vse prijatelje katoliške mladine, da se blagoslovitve obilno udeležijo!

Orlovski zlet v Petrovčah. Dne 8. t. m., na praznik, se vrši v Petrovčah velika orlovska manifestacija. Orli srenj Celje in Zalec prireditvi tega dne v Petrovčah svoj zlet, na katerega se živahno pripravljajo. Polovična vožnja je dovoljena na vseh progah Slovenije. Izkaznice se dobijo v tajništvo SLS v Celju, hotel »Beli volk«, 1. nadstropje. Spored prireditve je sledeč: ob 8. uri dopoldne sprejem na kolodvoru, ob pol devetih sv. maša, ob pol desetih sprevid na telovadišče v Dobrišivasi, ob pol enastih skušnja in nato razhod. Popoldan ob pol treh je pričetek javne telovadbe z zelo zanimivimi točkami. Po telovadbi prosta zabava na telovadišču. Igra godba iz Radeč. Zelezniške zveze so zelo ugodne. Vabimo vse Orle, Orlice in prijatelje orlovstva, da se udeležijo te prireditve v starodavnih in lepih Petrovčah. Bog živi!

Iz Gornje Ponikve pri Zalcu. V nedeljo, dne 25. avg., se je ponovila v novi župni cerkvi sv. Pankracija pasijonska igra »Klavdija« s prav dobrim obiskom, dasiravno tega vsled slabega vremena ni bilo pričakovati v toliki meri. Poleg domačinov je bilo pri igri prisotnih tudi mnogo gostov iz bližnjih župnij, posebno iz St. Petra v Sav. dolini, Zalca, Gotovelj in St. Ilja. Med odmori in po igri je pa svirala priljubljena šentpetrška godba pod spretnim vodstvom svojega voditelja g. župnika dr. Jančiča. Pasijonska igra »Klavdija«, dasiravno po svoji vsebini težka in polna resnih momentov, je bila po izpovedi gostov igralsko nad vse lepo in spretno dovršena, to pa radi tega, ker niso podali igralci igre zgolj mehansko, ampak tudi čustveno, tako da se je ob krasnih slikah marsikatero oko orosilo. Čast ponkovijskim fantom in dekletam, da jih v prid novi župni cerkvi ni ustrašila preobilica poljskega delaravno v tem času, da so se pripravili tako težke igre v krat-